

III

(Valmistavat säädökset)

EUROOPAN KESKUSPANKKI

EUROOPAN KESKUSPANKIN LAUSUNTO,

annettu 6 päivänä huhtikuuta 2016,

ehdotuksesta neuvoston päätökseksi toimenpiteistä euroalueen yhtenäisen edustuksen asteittaiseksi aikaansaamiseksi Kansainvälisessä valuuttarahastossa

(CON/2016/22)

(2016/C 216/01)

Johdanto ja oikeusperusta

Euroopan keskuspankki (EKP) vastaanotti 30 päivänä lokakuuta 2015 neuvostolta pyynnön antaa lausunto ehdotuksesta neuvoston päätökseksi toimenpiteistä euroalueen yhtenäisen edustuksen asteittaiseksi aikaansaamiseksi Kansainvälisessä valuuttarahastossa (jäljempänä "IMF" tai "rahasto") (jäljempänä "ehdotettu päätös")⁽¹⁾.

EKP:n toimivalta antaa lausunto perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (EUT-sopimus) 138 artiklaan, jonka mukaan neuvosto voi komission ehdotuksesta ja EKP:tä kuultuaan hyväksyä aiheelliset toimenpiteet yhtenäisen edustuksen varmistamiseksi kansainvälisissä rahalaitoksissa ja konferensseissa. Tämän lausunnon on antanut EKP:n neuvosto Euroopan keskuspankin työjärjestyksen 17.5 artiklan ensimmäisen virkkeen mukaisesti.

1. Yleiset huomautukset

- 1.1 Ehdotettu päätös pohjautuu viiden presidentin raporttiin⁽²⁾, jonka mukaan talous- ja rahaliiton (EMU) ulkoista edustusta pitäisi yhdistää entistä enemmän EMU:n kehittyessä kohti talous-, rahoitus- ja fiskaaliunionia. EKP kannattaa euroalueen ulkoisen edustuksen vahvistamista IMF:ssä koskevaa tavoitetta, johon liittyvä päätavoite on yhden tai useamman sellaisen maaryhmän muodostaminen, johon kuuluu ainoastaan euroalueen jäsenvaltioita.
- 1.2 EKP kannattaa vahvasti ehdotetun päätöksen 4 ja 9 artiklassa tarkoitettua euroalueen politiikan koordinoinnin vahvistamista. Tällainen koordinointi on välttämätön yhdistettyä ulkoista edustusta koskevan tavoitteen saavuttamiseksi. Koordinointia on viime vuosina parannettu, mutta sitä on edelleen vahvistettava ja edistettävä siten, että se saadaan viime vuosina jo vahvistetun euroalueen talouden ohjausjärjestelmän ja viiden puheenjohtajan raportissa edellytetyn tiiviimmän yhdentymisen edellyttämälle tasolle.
- 1.3 EKP korostaa, että euroalueen yhtenäisen ja tehokkaan edustuksen saavuttamisen kannalta ratkaisevaa on, että kaikki osapuolet kunnioittavat vilpittömän yhteistyön periaatetta täysimääräisesti. Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (EU-sopimus) 4 artiklan 3 kohdan mukaan unioni ja jäsenvaltiot kunnioittavat ja avustavat toisiaan EU-sopimuksesta ja EUT-sopimuksesta (jäljempänä yhteisesti "perussopimukset") johtuvia tehtäviä täyttäessään. Tämä periaate velvoittaa jäsenvaltiot toteuttamaan kaikki yleis- ja erityistoimenpiteet, joilla voidaan varmistaa perussopimuksista ja unionin toimielinten säädöksistä johtuvien velvoitteiden täyttyminen, ja pidättäytymään kaikista toimenpiteistä, jotka voisivat vaarantaa unionin tavoitteiden toteutumisen. Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 13 artiklan 2 kohta velvoittaa unionin toimielimet tekemään keskenään vilpittömää yhteistyötä.
- 1.4 EKP panee merkille, että ehdotetulla päätöksellä pyritään euroalueen edustuksen yhtenäistämiseen unionin lainsäädännön mukaisesti muuttamatta IMF:n sopimusartikloihin⁽³⁾ perustuvaa IMF:n maakohtaista jäsenyysrakennetta. Euroalueen täysin yhtenäinen edustus IMF:ssä näyttäisi edellyttävän IMF:n sopimusartiklojen muuttamista siten, että unionin/euroalueen kaltaisen ylikansalliset organisaatiot voisivat olla IMF:n jäseniä. EKP panee merkille, että ehdotetulla asetuksella ei pyritä tällaiseen uudistukseen. Tästä syystä euroalueen yhtenäinen edustus IMF:ssä on mahdollinen vain sellaisissa kysymyksissä, joiden osalta toimivalta on siirretty unionille.

⁽¹⁾ COM(2015) 603 final.

⁽²⁾ Ks. Viiden puheenjohtajan raportti "Euroopan talous- ja rahaliiton viimeistely", 22. kesäkuuta 2015, saatavilla www.ec.europa.eu

⁽³⁾ IMF:n sopimusartiklojen II ja III artikla.

- 1.5 EKP toteaa, että maakohtaiseen jäsenyyteen perustuvassa IMF:n jäsenyyssrakenteessa eurojärjestelmän ja Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKP) kansallisilla keskuspankeilla on keskeinen rooli valtioidensa edustamisessa IMF:ssä. IMF:n sopimusartiklojen ⁽¹⁾ V artiklan 1 kohdan mukaan kunkin jäsenmaan on nimettävä laitokset, joiden välityksellä se on yhteydessä rahastoon. Useimmissa euroalueen jäsenvaltioissa kansalliset keskuspankit on nimetty tällaisiksi laitoksiksi ⁽²⁾. Lisäksi kansalliset keskuspankit ovat tärkeässä asemassa jäsenvaltioidensa edustamisessa IMF:n päätöksentekoaikoina. Useimmissa euroalueen maissa ⁽³⁾ kansallisen keskuspankin pääjohtaja toimii oman valtionsa kuvernöörinä IMF:n hallintoneuvostossa. Eräissä muissa jäsenvaltioissa kansallisen keskuspankin pääjohtaja toimii IMF:n hallintoneuvoston varakuvernöörinä. Lisäksi kansallisen keskuspankin pääjohtaja toimii useasti Kansainvälisen valuutta- ja rahoituskomitean varajäsenenä. Lisäksi moni kansallinen keskuspankki osallistuu IMF:n johtokunnan (vara)jäsenien valintaan, ja joissakin tapauksessa valinnan tekee kansallinen keskuspankki.

IMF:n sopimusartiklojen mukaisesti ⁽⁴⁾ jokainen euroalueen jäsenmaa määrää keskuspankkinsa koko rahaston hallussa olevan valuuttavarantonsa talletuspaikaksi. Lisäksi eurojärjestelmän kansalliset keskuspankit hallinnoivat ja hoitavat IMF:n erityisnostotilin ⁽⁵⁾ osanottajina oleville valtioille osoitettuja erityisiä nosto-oikeuksia ja osallistuvat erityisiä nosto-oikeuksia koskeviin vapaaehtoisin liiketoimiin. Lisäksi kansalliset keskuspankit osallistuvat IMF:n rahoitustaloustoimintasuunnitelmaan, suorittavat valtionsa puolesta IMF:n jäsenyyden edellytyksenä olevat jäsenosuuksien merkinnät ja tarjoavat tarvittaessa IMF:lle kahdenvälisiä vapaaehtoisia luottolimiittejä sekä GAB-järjestelyjen (General Arrangements to Borrow) että NAB-järjestelyjen (New Arrangements to Borrow) puitteissa.

- 1.6 Unionin oikeuden näkövinkkelistä perussopimuksissa on tunnustettu kansallisten keskuspankkien ja EKP:n keskeinen rooli suhteessa IMF:ään. Euroopan keskuspankin ja Euroopan keskuspankkijärjestelmän perussääntöön (jäljempänä *EKP:n perussääntö*) mukaan EKP ja kansalliset keskuspankit voivat tarvittaessa luoda suhteita kansainvälisiin järjestöihin ja suorittaa kaikenlaisia pankkitoimia kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa, mukaan luettuina otto- ja antolainaus ⁽⁶⁾. Kansalliset keskuspankit saavat suorittaa toimia kansainvälisiin järjestöihin kohdistuvien velvoitteidensa täyttämiseksi ⁽⁷⁾. EKP voi pitää hallussaan ja hoitaa Kansainvälisen valuuttarahaston varanto-osuuksia ja erityisiä nosto-oikeuksia ja huolehtia näiden varojen yhdistämisestä ⁽⁸⁾. IMF:n johtokunta on IMF:n sopimusartiklojen mukaisesti määrännyt EKP:n erityisten nosto-oikeuksien haltijaksi ⁽⁹⁾.
- 1.7 EKP:n käsityksen mukaan ehdotetulla päätöksellä ei ole tarkoitus muuttaa järjestelyjä, jotka euroalueen jäsenvaltiot ovat ottaneet käyttöön sen varmistamiseksi, että kukin jäsenvaltio voi toteuttaa IMF:n jäsenyyteen liittyvät oikeutensa ja velvoitteensa. Näissä puitteissa EKP antaa tukensa neuvoston pyrkimyksille varmistaa euroalueen yhtenäisen edustus kaikissa IMF:n elimissä ja EKP on myös omalta osaltaan valmis toimimaan eurojärjestelmän yhtenäisessä edustuksessa neuvoston päätöksen mukaisesti. Kun EUT-sopimuksen 138 artiklaa käytetään oikeusperustana, on aina otettava huomioon, että tämän artiklan soveltamisala ulottuu vain niihin aloihin, joiden osalta toimivalta on siirretty unionille ja että EKP ja kansalliset keskuspankit käyttävät niille EUT-sopimuksessa ja EKP:n perussääntöissä annettuja erityisiä toimivaltuuksia riippumattomasti ⁽¹⁰⁾.

2. Erityiset huomautukset

2.1 Eurojärjestelmän riippumattomuus

- 2.1.1 Edellä todetun mukaisesti euroalueen yhtenäistä edustusta IMF:ssä koskevan tavoitteen toteuttamisessa on kunnioitettava eurojärjestelmän toimivaltuuksia, erityisesti EUT-sopimuksen 127 artiklan mukaisia toimivaltuuksia, sekä

⁽¹⁾ Ks. IMF:n sopimusartiklojen V artiklan 1 osasto, jossa säädetään, että kukin jäsenvaltio on yhteydessä rahaston kanssa ainoastaan valtiovarainministeriönsä, keskuspankkinsa, vakauttamisrahastonsa tai muun sellaisen finanssiviranomaisen välityksellä, ja rahasto puolestaan välittää liikettä vain näiden kanssa tai kautta.

⁽²⁾ Ks. esim. Itävalta; Itävallan jäsenosuuden IMF:ssä korottamisesta ja koko jäsenosuuden maksamisesta Oesterreichische Nationalbankin toimesta 23 päivänä kesäkuuta 1971 annetun liittovaltion lain 1 ja 2 §, BGBl No. 309/1971; Saksa IMF:n sopimusartikloista, 9 päivänä tammikuuta 1978, annetun lain (BGBl. 1978 II p. 13) sellaisena kuin se on muutettuna 31 päivänä elokuuta 2015 annetun asetuksen (BGBl. I s. 1474) 298 artiklalla; Suomi: 1978 II p. 13) as amended by Article 298 of the Regulation of 31 August 2015 (BGBl. I p. 1474); Finland: Kansainvälistä Valuuttarahastoa koskevan sopimuksen eräiden muutosten hyväksymisestä annetun lain (68/1977) 2 §; Slovenia Slovenian tasavallan jäsenyydestä Kansainvälisessä valuuttarahastossa annetun lain 4 artikla; Portugal: 5 päivänä elokuuta 1989 annetun lakiasetuksen N:o 245/89 1 artiklan 1 kohta.

⁽³⁾ Koskee esim. Belgiaa, Viroa, Saksaa, Liettuaa, Maltaa, Alankomaita, Itävaltaa, Slovakiaa, Suomea ja Portugalia.

⁽⁴⁾ Ks. IMF:n sopimusartiklojen XII artiklan 2 osaston a alakohta.

⁽⁵⁾ Ks. IMF:n sopimusartiklojen XVII artikla.

⁽⁶⁾ Ks. EKP:n perussääntöön 23 artiklan ensimmäinen ja neljäs luetelmakohta.

⁽⁷⁾ Ks. EKP:n perussääntöön 31.1 artikla.

⁽⁸⁾ Ks. EKP:n perussääntöön 30.5 artikla.

⁽⁹⁾ Ks. IMF:n sopimusartiklojen XVII artiklan 3 osasto.

⁽¹⁰⁾ EKP:n osalta on myös otettava huomioon tehtävät, jotka sille on annettu luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille 15 päivänä lokakuuta 2013 annetulla asetuksella (EU) N:o 1024/2013 (EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63).

riippumattomuutta, josta on säädetty erityisesti EUT-sopimuksen 130 artiklassa ja EKPJ:n perussäännön 7 artiklassa. Unionin oikeuden mukaisella riippumattomuusperiaatteella EKP:tä pyritään suojaamaan poliittiselta painostukselta, jotta se voi tehokkaasti pyrkiä tavoitteisiinsa ja hoitaa tehtäviään käyttämällä sille unionin oikeudessa annettuja erityisiä toimivaltuuksia ⁽¹⁾.

- 2.1.2 EUT-sopimuksen 138 artiklan 2 kohta ei voi rajoittaa eurojärjestelmän riippumattomuutta. Jotta ehdotettu päätös olisi aiheellinen EUT-sopimuksen 138 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa mielessä, päätöksessä on varmistettava, että eurojärjestelmä voi hoitaa tehtäviään riippumattomasti sinä aikana kun etsitään sopivaa mallia euroalueen yhtenäiselle ulkoiselle edustukselle IMF:ssä. Vaikka eurojärjestelmän riippumattomuuden suojaamat tavoitteet, tehtävät ja toimivaltuudet kehittyvät jatkuvasti, kuvataan niistä jäljempänä keskeisimmät.
- 2.1.3 Eurojärjestelmän ensisijainen tavoite on pitää yllä hintatason vakautta (EUT-sopimuksen 127 artiklan 1 kohdan ja EKPJ:n perussäännön 2 artiklan ensimmäiset virkkeet sekä EUT-sopimuksen 282 artiklan 2 kohdan toinen virke). Tähän tavoitteeseen liittyen eurojärjestelmälle on annettu vahva riippumattomuus: EUT-sopimuksen vaatimus keskuspankin riippumattomuudesta kuvastaa yleistä näkemystä, jonka mukaan ensisijaisesta hintavakauden tavoitteesta pystyy parhaiten huolehtimaan täysin riippumaton laitos, jonka toimivalta on tarkasti määritelty ⁽²⁾. EUT-sopimuksen 282 artiklan 1 kohdan toisen virkkeen mukaan eurojärjestelmä harjoittaa unionin rahapolitiikkaa. EUT-sopimuksen 3 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja 282 artiklan 1 kohdassa termiä "rahapolitiikka" ei voi tulkita suppeasti ja teknisesti niin, että sillä tarkoitettaisiin ainoastaan EUT-sopimuksen 127 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä luettelamakohdassa tarkoitettua eurojärjestelmän perustehtävää. Tällainen suppea lähestymistapa ei ole perusteltu eikä tällaiseen tulkintaan ole tarkoituksella pyritty. EKP ymmärtää "rahapolitiikka"-termin siten, että se vastaa EUT-sopimuksen kolmannen osan VIII osaston 2 luvun otsikkoon ja että se näin ollen kattaa kaikki EUT-sopimuksessa ja erityisesti sen 127 ja 128 artiklassa täsmennetyt euroon liittyvät erityiset toimivaltuudet ⁽³⁾.
- 2.1.4 Eurojärjestelmälle on myös annettu toissijaisia tavoitteita: Eurojärjestelmä tukee yleistä talouspolitiikkaa unionissa myötävaikuttaakseen EU-sopimuksen 3 artiklassa määriteltyjen unionin tavoitteiden saavuttamiseen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta hintatason vakauden tavoitteen toteuttamista (ks. myös EUT-sopimuksen 127 artiklan toinen virke, EUT-sopimuksen 282 artiklan kolmas virke sekä EKPJ:n perussäännön 2 artikla). EU-sopimuksen 3 artiklassa vahvistetut tavoitteet on täsmennetty EUT-sopimuksen 119–127 artiklassa.
- 2.1.5 Tämän lisäksi eurojärjestelmä myötävaikuttaa EUT-sopimuksen 127 artiklan 5 kohdan mukaan luottolaitosten toiminnan vakauden valvontaan ja rahoitusjärjestelmän vakauteen liittyvän toimivaltaisten viranomaisten politiikan moitteettomaan harjoittamiseen. Sen tavoitteena on luottolaitosten turvallisuuden ja vakauden varmistaminen suorittamalla niitä luottolaitosten valvontaan liittyviä erityistehtäviä, jotka neuvosto on EUT-sopimuksen 127 artiklan 6 kohdan nojalla antanut EKP:lle. EKP on marraskuusta 2014 hoitanut näitä tehtäviä EKP:stä ja kansallisista toimivaltaisista viranomaisista koostuvan yhteisen valvontamekanismin (YVM) puitteissa. Näitä tehtäviä hoitaessaan EKP:llä on myös salassapitovelvollisuuksia ⁽⁴⁾ ja se on velvollinen toimimaan riippumattomasti asetuksen (EU) N:o 1024/2013 19 artiklan mukaisesti.

2.2 EKP:n asema tarkkailijana IMF:ssä

- 2.2.1 EKP:llä on kansainvälinen oikeushenkilö, toisin kuin muut EU-sopimuksen 13 artiklan 1 kohdassa luetellut unionin toimielimet ⁽⁵⁾. EKPJ:n perussäännön 6.1 ja 6.2 artiklan mukaan EKP päättää, miten EKPJ on edustettuna EKPJ:lle uskottuja tehtäviä koskevassa kansainvälisessä yhteistyössä ja miten EKP ja sen suostumuksella kansalliset keskuspankit voivat osallistua kansainvälisten rahalaitosten toimintaan. EKPJ:n perussäännön 6.3 artiklan mukaan nämä määräykset eivät rajoita neuvoston EUT-sopimuksen 138 artiklan 2 kohdan mukaisesti hyväksymiä aiheellisia toimenpiteitä euroalueen yhtenäisen edustuksen varmistamiseksi kansainvälisissä rahoituslaitoksissa ja -konferensseissa.

⁽¹⁾ Ks. tuomion kohta 134 *Euroopan yhteisöjen komissio v. Euroopan keskuspankki*, C-11/00, ECLI:EU:C:2003:395.

⁽²⁾ Ks. EKP:n vuoden 2014 lähentymisraportin luvussa 2.2.3 olevan "Toiminnallinen riippumattomuus" -osion ensimmäinen kohta.

⁽³⁾ EUT-sopimuksen 3 artiklan 1 kohdan c alakohdassa olevan termin "rahapolitiikka" tulkinnasta ks. lausunnon CON/2003/20 9 kohta. Koska EKPJ:n perussääntö on perussopimusten erottamaton osa (EU-sopimuksen 51 artikla), "rahapolitiikka"-termi viittaa myös EKPJ:n perussäännössä oleviin rahapolitiikkaa koskeviin määräyksiin.

⁽⁴⁾ Ks. asetuksen (EU) N:o 1024/2013 27 artikla.

⁽⁵⁾ Ks. EUT-sopimuksen 282 artiklan 3 kohta, EKPJ:n perussäännön 9.1 artikla ja asetuksen (EU) N:o 1024/2013 8 artikla. EKP:n kansainvälisen oikeushenkilöllisyyden ulottuvuus määräytyy EKP:n tehtävien ja perussopimusten sovellettavien määräysten mukaisesti. Näin ollen EKP:n on EKPJ:lle uskottuja tehtäviä koskevan kansainvälisen yhteistyön tapauksessa EKPJ:n perussäännön 6.1 ja 6.2 artiklan mukaisesti päätettävä, miten EKPJ on edustettuna sekä miten EKP ja sen suostumuksella kansalliset keskuspankit voivat osallistua kansainvälisten rahalaitosten toimintaan. EKPJ:n perussäännön 6.3 artiklan mukaan nämä määräykset eivät rajoita neuvoston EUT-sopimuksen 138 artiklan 2 kohdan mukaisesti hyväksymiä aiheellisia toimenpiteitä euroalueen yhtenäisen edustuksen varmistamiseksi kansainvälisissä rahoituslaitoksissa ja -konferensseissa.

EKP:llä tulisi tulevaisuudessaakin olla tärkeä rooli euroalueen edustamisessa IMF:ssä; EKP:n roolin tulisi heijastaa sitä tosiasiaa, että eurojärjestelmä käyttää riippumattomasti sille EUT-sopimuksessa ja perussäännössä annettuja erityisiä toimivaltuuksia ja että EKP hoitaa riippumattomasti sille asetuksella (EU) N:o 1024/2013 annettuja toimivaltuuksia. Tästä syystä EKP:n rooliin eurojärjestelmän edustajana on vähintään sisällyttävä ne oikeudet, jotka sillä nykyään on tarkkailijana IMF:ssä, eli oikeus kommentoida ja toimittaa kirjallisia kantoja IMF:n elimille. Tätä roolia olisi mahdollisesti laajennettava, jos eurojärjestelmän yhtenäisen ulkoisen edustuksen järjestäminen johtaa euroalueen oikeuksien vahvistumiseen IMF:ssä. Tätä taustaa vasten EKP katsoo, että euroalueen yhtenäistä edustusta IMF:ssä koskeva tavoite on saavutettavissa vain kunnioittamalla täysimääräisesti niiden erityisten toimivaltuuksien vaikutuksia, joita EKP käyttää riippumattomasti ulkoisen edustuksen alalla. Euroalueen näkemykset ja kannat olisi koordinoitava huolellisesti ja ne olisi ilmaistava siten, että eurojärjestelmän ääni kuuluu yhtenäisenä. Yhteinen edustus on kuitenkin järjestettävä siten, että otetaan täysimääräisesti huomioon toimivallan jakautuminen unionin toimielinten välillä ja kunkin toimielimen mandaatti sekä perussopimuksen mukainen riippumattomuuden suoja, jonka tarkoituksena on suojata eurojärjestelmää kaikenlaiselta poliittiselta painostukselta, jotta se voi tehokkaasti toteuttaa sen tehtäväkohtaisia tavoitteita.

2.2.2 Edellä todetun mukaisesti yhteisen edustuksen toteutuksessa toimielinten vilpittömän yhteistyön periaatetta on kunnioitettava täysimääräisesti (EU-sopimuksen 13 artiklan 2 kohta). Tästä syystä EKP lähtee siitä, että komission ja neuvoston myötävaikutus euroalueen yhteistä edustusta koskevan tavoitteen saavuttamiseen tulee olemaan sopusoinnussa eurojärjestelmän mandaatin ja toimivaltuuksien kanssa. EKP olettaa, että tällaisessa yhteisessä edustuksessa kunnioitetaan pitkäaikaista käytäntöä, jonka mukaan keskuspankit osallistuvat tiiviisti euroalueen yhteisten kantojen muotoiluun IMF:n päätöksentekoprosesseissa ja eurojärjestelmän kansalliset keskuspankit osallistuvat näihin prosesseihin sen asiantuntemuksen johdosta, joka niillä on IMF:n toiminta-alueella.

2.2.3 EKP on tällä hetkellä pysyvästi edustettuna kahdessa IMF:n elimessä. EKP:n puheenjohtaja on tarkkailijana Kansainvälisessä valuutta- ja rahoituskomiteassa. Lisäksi EKP:llä on tarkkailijan asema IMF:n johtokunnassa sen mandaattiin kuuluvissa keskusteluissa⁽¹⁾. EKP:llä on mahdollisuus lähettää tarkkailija IMF:n johtokunnan kokouksiin erityisesti kun seuraavat asiat ovat keskustelun kohteena: a) eurojärjestelmän politiikat IV artiklan mukaisten jäsenvaltioiden konsultaatioiden yhteydessä, b) yksittäisten euroalueen jäsenten politiikkojen valvonta IV artiklan mukaisesti, c) eurojärjestelmän rooli kansainvälisessä valuuttajärjestelmässä, d) raportti maailmantalouden näkymistä (World Economic Outlook), e) maailmanlaajuinen rahoitusvakausraportti (Global Financial Stability Report) ja f) maailmatalouden ja markkinoiden kehitys. Lisäksi EKP:llä on mahdollisuus lähettää tarkkailija IMF:n johtokunnan kokouksiin aina, kun asialistalla on asioita, jotka ovat EKP:n ja IMF:n käsityksen mukaan molempien mandaattien toteuttamisen intressissä. Käytännössä EKP:n tarkkailija-asema merkitsee sitä, että EKP:n edustajalla on puheenjohtajan suostumuksella oikeus esittää näkemyksiään IMF:n johtokunnalle asioissa, joiden käsittelyyn EKP on kutsuttu. Ainoastaan IMF:n jäsenillä on oikeus esittää näkemyksiään ja osallistua päätöksentekoon kaikissa IMF:n elimissä esillä olevissa asioissa.

2.3 Tekniset huomautukset ja muutosehdotukset

Niiltä osin kuin EKP suosittaa ehdotettua päätöstä muutettavaksi, tarkat muutosehdotukset perusteluineen on esitetty erillisessä teknisessä työasiakirjassa. Tekninen työasiakirja on tämän lausunnon liitteenä ja saatavilla EKP:n verkkosivuilla englanninkielisenä.

Tehty Frankfurt am Mainissa 6 päivänä huhtikuuta 2016.

EKP:n puheenjohtaja

Mario DRAGHI

⁽¹⁾ Päätös N:o 12925-(03/1), annettu 27 päivänä joulukuuta 2002, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksillä N:o 13414-(05/01), annettu 23 päivänä joulukuuta 2004, 13612-(05/108), annettu 22 päivänä joulukuuta 2005 ja 14517-(10/1), annettu 5 päivänä tammikuuta 2010.